

Surfanje u Egiptu!

- ▲ Hmmm, na koji su mi ono vez rekli da privežem devu?
- ▼ Crveno je more prava divota za wakeboarding.

- ▲ Majstorija pred kamerama - može i u rikverc!
- ▼ Dobar After Beach Party po vjetru se poznaje.

foto | Sonja Marjanović i ProCentar Tommy Friedl

Ove su dame sve to proživjele te zabilježile fotografijama (Sonja Marjanović - windsurfer) i tekstualno (Nina Sossi - kiteboarder).

Elij ove reportaže je da puknete od zavisti i zapitate se na što ste potrošili vrijeme i pare, te da u posljednji čas promijenite nešto u svojim učmalim životima i pokušate slijediti naš primjer.

Skije o klin, dasku pod ruku
 Piramide, sfinge, Nil i bazari svakako su znamenitosti koje u Egiptu morate što prije posjetiti. A onda, ili čak neovisno o tome,

možete i na pješčane plaže na Crvenome moru. Kako je skijanje ove sezone u Hrvata postalo čak i previše popularno, mi smo na vrijeme odustale od pancera i gužve na zaleđenim stazama kod naših susjeda pa smo pare odlučile potrošiti puno pametnije.

Nismo se dale omesti komentarima zbunjenih prijatelja i ljubomornih susjeda: "Pa vi

niste normalne, kud u Egipt! A skijanje? A Arapi?" Putovanje na surfanje i kajtanje u Hurghadu trebali biste svakako planirati za neko vrijeme, a onda se, poput nas, odlučiti u "last minute". Požrtvovno osoblje agencije "Tina Tours" iz Zagreba trenutku iznači apsolutno najjeftiniju varijantu svakog, pa i ovog putovanja. Neoprensko odijelo, trapez, badići

te šorc-dva u torbu, surf pod ruku i pravac bečki aerodrom.

Avionom protiv klime

Uz tradicionalno loš obrok i dosta šampanjca uspjele smo preživjeti let avionom i oko podneva sletjeti u Hurghadu. A onda su snijeg, zima, led, magla, susjedi, poslodavci i ona šačica tzv. frendova ostali samo sjećanje na sve što smo odlučile i, barem nakratko, uspjele zaboraviti.

U pomno odabranom hotelskom naselju Jasmine Village "okitili" su nas roza narukvicom koja je simbol za "Alles inklusive". Tako je zaista i bilo: u cijenu aranžmana uključeno je sve – hrana, piće, terasa s uobičajeno groznom glazbom, hotelski disco pun turista iz Ukraine te crijevne tegobe. I, naravno, gomila simpatičnih Arapa koji u početku pozitivno djeluju na ego, ali nakon nekog vremena počnu

biti dosadni kao muhe. Odmah nakon dolaska zamijenile smo tenisice japankicama, podočnjake sunčanim naočalama i krenule na plažu. Točnije, u Tommy Friedl Station - centar za windsurfing i kitesurfing.

Prvih par dana, jasno, nije puhalo. Što i nije bilo tako loše, kad se uzme u obzir kulturološki i temperaturni šok, umor još iz Zagreba, mamrluk od domaćeg

▲ Mahsoudov izraz lica sve govori.
▼ Tko kaže da nije bilo vjetra?

▲ Pogled na kompleks s od vjetra strganim zastavama.
▼ Još samo da puhne... Sonja, Mahsoud, Ingo, Mario i Heinzl (leži).

▲ U rano jutro nema mnogo vjetra pa ne morate rano ustajati.
▼ Crveno more je bistro i savršeno se vide koraljni grebeni.

▲ Niels, Nina i Mario vole čitati Ericha Fromma na hrvatskom.
▼ Provjera opreme i pripreme u iščekivanju vjetra.

alkohola i želučano-crijevne tegobe, koje su me shrvale već prvog dana. Vrijeme bez vjetra provodile smo kraj mora na udobnim "ligeštulima" s knjigom ili pivicom u ruci. Ili jednostavno u nekom zanimljivom društvu. Naravno, za sve koji su prvi put u toj zemlji drevne civilizacije dani kad ne puše prilika su za potrošiti još malo dodatnih eura i na organiziranom izletu baciti oko na

piramide u Kairu ili kakav poznati hram u blizini.
Puhni vjetre s Dinare
A onda je konačno zapuhalo. Za kiteboarding dušu dalo: blag vjetar, plitko, "fletara" - čista uživancija. Pobornici windsurfa - već po cijelom svijetu poznati kao oni što se stalno žale: te puše, te ne puše, te mijenja smjer, te čupavo, te gusty - ni na ovoj plaži nisu bili ništa drukčiji. No, kako

su i ovdje zone odvojene, na pučini nije bilo windsurfersko-kajterskih ekscesa. A bilo je dana kad se nije moglo kajtati, već samo surfati jer je vjetar bio previše jak i na refule. Tad sam s ostalim istomišljenicima kajterima mirno ležala na plaži te uz lagane zvuke lounge muzike iz obližnjeg beach bara Aloha promatrala windsurfere (uključujući Sonju): ozbiljno i nervozno svakih su 15-tak minuta istrčavali iz mora i

bahato mijenjali jedra: 4,6, 5,2, 5,4. Perverzije uglavnom. A kako ja ipak nisam tip za predugo ležanje na plaži, ufurala sam se na gliser za spašavanje i s dečkima uživala u vozikanju, čekajući strpljivo svoj vjetar.
Kajteri su malo u nezahvalnom položaju jer da bi uopće smjeli kajtati moraju platiti polaganje licence ili školu. Odlučila sam se za varijantu br.2 te mi je zgodan

plavokosi instruktor, Francuz, pokazao par fora koje sam usavršavala kad god se za to pružila prilika.
Zar je već gotovo?
I tako je nekako prošlo cijelih 14 dana. Bilo je tu i puno tulumarenja, naravno. U gradiću Hurghada postoji nekoliko zaista genijalnih birceva, a najposrećeniji su svakako Papa's Bar i disco Papa's Beach. Nemojte ih ni

pokušavati zaobići kako biste našli neko bolje mjesto, jer vam to neće uspjeti. Osim toga, nakon surfanja ili kajtanja, pa čak i samo ležanja na plaži, sumnjam da ćete biti u stanju za neka dodatna istraživanja. Pivce, dva, tri, šiša sim, šiša tam - i bit ćete strgani. Vjerovali ili ne, mi smo posljednjim snagama dokrajčili bocu Chivasa koju smo Sonja i ja ponijele sa sobom (ništa nas ne smije iznenaditi). Eto, koliko smo svi

bili umorni, ali i sretni. Osim toga, alkohol u Egiptu jednostavno nekako drukčije "lupa", pa ako niste bili i ne vjerujete mi na riječ - a ovo je bio moj treći posjet toj arapskoj zemlji- uvjerite se sami. Zaista je nevjerojatan osjećaj glisirati na dasci ili boardu po moru i valovima, s pogledom na pustinju. Vrijedno svake pare.

Nina Sossi
komentiraj | redakcija@energized.hr